

Novák Katalin, Magyarország köztársasági elnökének beszéde a Budapesti Demográfiai Csúcson

Őszentsége, Eminenciás Bíboros úr, Érsek úr, Főtitiszteletű Püspök urak, Rabbí úr!

Elnök és Miniszterelnök Asszonyok és Urak!

Tisztelt megjelentek!

Ötödik alkalommal lehetek az Önök meghívója és házigazdája. A kezdetekkor még családokért felelős államtitkárként, később miniszterként, most pedig köztársasági elökként üdvözlöm Önöket a Budapesti Demográfiai Csúcson.

Köszönöm a kárpátaljai református gyerekeknek és karvezetőjüknek, hogy elhoztak nekünk egy darabot abból a belső szabadságból, amivel élük az életüket az elkésérítő helyzet dacára.

Ígérem, ígérjük nekik: nem hagyjuk. Sem a templomot, sem az iskolát!

Tisztelt Jelenlévők!

Úgy tapasztaltam, jó, ha az ember személyes élményeit is beépíti a családokért folytatott munkába.

Huszonegy éve élek (ugyanabban a) házasságban. Három gyermekünk született. Gyakran mondom köszönetet értük és azért, hogy a szüleim máig aktívan jelen vannak az életünkben. És hálát adok a sorsnak azért is, hogy a férjemen keresztül azt a családot is a sajátomnak érezhetem, ahonnan ő érkezett. Most szeretném köszöntenéi férjem édesanyját (óvatosan mondom: az anyósomat), aki nem szeret ugyan szerepelni, de itt van velünk, és éppen a mai napon ünnepli kerek születésnapját. Isten éltesse, Marika!

Hölgyeim és Uraim!

A Budapesti Demográfiai Csúcson minden a szabadság körül forog.

A rendszerváltók örököseinek generációjához tartozom. Amikor harminchárom éve, 1990-ben visszakaptuk szabadságunkat, gyerek voltam még. De a már felpuhuló kommunista diktatúrában eltöltött tizenhárom év kitörölhetetlen nyomokat hagyott. Mindenfajta elnyomás elutasítása ösztönné alakult bennünk.

A szabadság illatát annyira megszokta az orrunk, hogy már el sem tudjuk képzelni az életünket nélküle.

Szabadságharcos elődeink örökösei vagyunk. Az ő életükön keresztül megtanultuk: a magyarok nem ingyen kapják a szabadságot, újra és újra meg kell küzdenünk érte.

Ma a családok szabadságharcát vívjuk.

Az, aki gyermeket vállalt, bármikor kész megharcolni azért, hogy a gyermeke békében és szabadságban élhessen.

Az, aki gyermeket nevel, tudja, hogy a valódi szabadság csak jól meghatározott rendben létezik.

Az, aki családban él, érti, hogy a biztonság záloga a szabadság.

Háromszoros édesanya vagyok. 2004-ben, 2006-ban és 2008-ban szültem. Családellenes időket éltünk.

Eltörölték az otthonteremtés támogatását, lerövidítették a gyermekkel otthon tölthető időszakot, nőttek a családok anyagi terhei. Megszűnt az alig megszokott biztonságérzet.

Egyre kevesebben merték vállalni a házasság kötelékét, és történelmi mélypontra zuhant a gyermekvállalási kedv.

Ákár úg is tűnhetett, hogy a magyar családok és íg a magyar nemzet úgje elveszett.

De a magyar családok nem hagyták magukat. Szabadságharcba kezdtek. Kálltak a biztonságos jövőért. Civil mozgalmak indultak, családsservezetek alakultak. Életre hívták a Népesedési Kerekasztalt.

Egý olyan országot harcoltak ki, ahol érték az emberi élet. Ahol a gyermekeiket felelősen nevelő édesanyákat és édesapákat tisztelet övezi. Ahol megbecsülés jár az időseknek. Ahol a fiatalok szabadon dönthetnek arról, hogyan szeretnének élni, és ha a családalapítás mellett határoznak, ehhez minden segítséget megkapnak. Egý olyan országot, ahol a gyermeket vállaló nem jár rosszabbul annál, aki lemond a saját családról.

A családok szabadságharca nem volt hiábavaló. Családbarát fordulat történt Magyarországon, a házasságkötések száma tíz év alatt megduplázódott, az abortuszoké felére csökkent. Egýre kevesebb lett a válás, nálunk nőtt legjobban a gyermekvállalási kedv Európában, több lett a nagycsalád és nőtt az életszínvonal.

A családok szabadságharca azonban nem ért véget. Ahogy a gyermeknevelésnél követik egymást a mérföldkövek, jelentkeznek az újabb kihívások, úg készek a családok újra és újra megharcolni, ha veszélyben érzik a jövőt.

A jövő pedig veszélyben van!

A fejlett világba beköszöntött demográfiai tél most jégkorszakba fordul. S miközben kongatják a vészharangokat a klímaváltozás miatt, a világ valódi és visszafordíthatatlan megváltozására alig figyel valaki. Ha a gyermektelenség válik általánossá, ha továbbra is évről-évre kevesebb gyermek születik majd, mint ahányan eltávoznak, szeretett és biztonságosnak hitt világunk szertefoszlik. Ha nincs gyermek, nincs jövő. A Földre is csak akkor van értelme vigyáznunk, ha vannak gyerekeink, unokáink, akiknek továbbadhatjuk.

A demográfiai jégkorszak ráadásul egýre védtelenebbül ér bennünket. Életünk tartóoszlopai, keresztény kultúránk alapvetései recsegnek-ropognak, s ha nem vigyáznunk kikezddhetetlennek hitt értékeinkre, önként feláldozzuk magunkat még azelőtt, hogy a beköszöntő jégkorszak áldozataivá válnánk.

A szabadságharcos családok azonban nem hagyják magukat! Nem adják a templomot és nem adják az iskolát! Vissza fogják venni mindazt, ami a családoké. Visszaveszik az ünnepeket és a jelképeket, az ellopott szavakat, a családokat megillető tereket és helyeket, a korszellem által megcsúfolt jogelveket, igazságokat és kulturális értékeket.

Egýmás és a családok szövetségeseiként vagyunk ma egýütt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A bibliai tizenkettes szám a magyar szabadságharcok történetében is jelentős szerepet játszik. Külföldi vendégeinknek mondom, hogy 175 évvel ezelőtt, 1848-ban a forradalom és szabadságharc idején 12 pontot fogalmaztak meg hőseink. Ez a magyar szabadság vastörvénye.

A magyar családok szabadságharcának is legalább tizenkét alapvetése van. Olyan követelések, melyek tartós megvalósulása a családpártiság alapja lehet.

Mit kívánnak tehát a magyar családok?

Legyen béke, szabadság és egýetértés.

1. Kívánjuk a nevelés szabadságát! A gyerekek nevelése a szülők joga, felelőssége és kötelezettsége. Itt nincs helye semmiféle ideológiának.

2. Nem hagyjuk, hogy gyermekeinket megfosszák az önazonosságukból fakadó biztonságérzettől. Aki kislánynak született, nőhessen fel lányként, aki kisfiúnak, fiúként.
3. Családpárti döntéshozókat! Ne lázítsanak a családok ellen! A családpártiság legyen nemzeti minimum!
4. A magyar családok képviselőit itthon és külföldön! Magyarország ne adja hozzájárulását családeellenes döntésekhez!
5. Biztonságot a családoknak! Az óvodáink, iskoláink, falvaink, városaink, országunk és határaink legyenek biztonságosak. Élhessünk továbbra úgy, hogy nem kell aggódnunk gyermekeinkért és idősödő szüleinkért!
6. Megfelelő lehetőségeket a gyermekeseknek! Ne járjon rosszabbul az, aki gyermeket vállal annál, aki önként lemond erről! A gyermekvállalás ne válhasson szegénységi kockázattá!
7. Ne legyen anyagi akadálya a vágyott gyermekek megszületésének! Akkor és annyi gyermek születhessen egy családba, amikor és amennyit a szülők szeretnének!
8. Megbecsülést az időseknek! Szüleink és nagyszüleink megdolgoztak Magyarország gyarapodásáért. Ismerjük el családi és közösségi teljesítményüket! A generációk között ne az ellentéteket, hanem a szövetséget erősítsük!
9. Valódi választási szabadságot a nőknek! A munka miatt ne kelljen lemondani a gyermekről, sem a gyermek miatt a munkáról! Megfelelő megbecsülést a főállású édesanyáknak!
10. Védjük meg a saját otthon biztonságát! Segítsük a fiatalokat az otthoneremtésben!
11. Versenyképes köznevelést, szakképzést és felsőoktatást, korszerű egészségvédelmet! Álljunk ott azok mellett, akik az átlagnál nehezebb körülmények között élnek!
12. Figyelmet a határon túli magyar családoknak! Szülessen bárhol a gyermek, az anyaországban vagy a határainkon túl, ő lehessen magyar. Számunkra minden magyar gyermek ajándék!

Egyenlőség, szabadság, testvériség!

Ma a családok szabadságharcát vívjuk. Nem kérdés, hogy nekünk is a családok zászlaja alatt van a helyünk. Külföldről érkezett magasrangú barátaink, szövetségeseink, elismert tudósok jelenléte azzal a reménnyel tölt el minket, hogy nem vagyunk egyedül. A családbarát szövetség kiterjed az egész világra. Személyesen is számítok mindannyiukra, a közös szabadságharchoz ajánljuk szövetségünket.

Isten éltesse a családokat!